

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Vincek Anastazija god.

UTORAK - 7.30 + Mikulić Ćiril

SRIJEDA -7.30 + Strnad August god. Katica i ob. Hren

ČETVRTAK - 7.30 + Vincek Grga, Katarina i ob.

PETAK – BLAGOVIJEST - NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO

18.00 + Javorski Josip i Olga i Vugrinec Katarina

- Križni put u 17.30

SUBOTA — skupna misa u 18.00 – popis na oglasnoj ploči!

NEDJELJA - 3. KORIZMENA

7.30 + župna

9.30 + roditelji Kukolić, Franjo i ob.

11.00 + Govedić Tomislav god. i Štefica

Pobožnost križnog puta u 15.00

AKTIVNOSTI: dječji zbor – nema,

ŽUPNI VJERONAUČ: subota u 9 - prvopričesnici, petak u 17.00 - firmanici

Župna statistika za veljaču 2011:

Kršteni: David Meštrić (Nedeljko i Kristina r. Skupnjak)

Umrli: Marijan Florjanić (r. 1936.), Katica
Hrman r. Skupnjak (r. 1921.)

Vjenčani: nema!

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vugrinec; Odgovara: Josip Hadrović, žpk. 098/249 - 532
ožujak 2011., web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

broj 17 (121)

20. ožujka 2011.

2. KORIZMENA NEDJELJA

Krštenje – sakrament miline Božje

Gospodine, povedi i nas na vrlo visoku goru; povedi nas što više i dalje od ovozemaljskih niskih zabrinutosti i poriva; povedi nas iznad svega što nas svakodnevno pritišće i muči.

Povedi i nas sa sobom, Isuse, kao što si poveo Petra, Ivana i Jakova!

Daj nam milost, Gospodine, da vidimo tvoje lice u punom sjaju i svjetlu; daj nam milost da te vidimo u bjelini i ljepoti koja privlači i koja oduševljava, koja govori o čistoći i o smislu života.

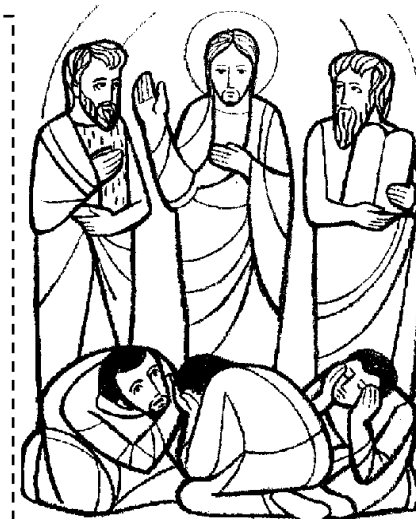
Da, Isuse, daj nam milost da vidimo tvoje svijetlo lice i tvoje bijele haljine.

Jednom, na krštenju, darovana je i nama, Gospodine, bijela haljina nevinosti i čistoće.

Nisi oprao samo naše lice, nego i čitavo biće od svake ljage grijeha, osobito od istočnoga grijeha čovječanstva.

Stoga te molimo: obnovi, Gospodine, pred nama i za nas tu milost preobraženja ne samo tvogega bića i tvogega lica, nego i našega bića i našega lica.

Povedi nas, Gospodine, na tu vrlo visoku goru.

Popričesna molitva

Gospodine,
primili smo
otajstva proslave
tvoga Sina.

Primi
našu hvalu
što nam već
na zemlji daješ
dijela s nebesnicima.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Patnja i trpljenje su sastavni dio ljudskog života. Svatko od nas doživljava patnju na različite načine: ili u obliku bolesti, ili kao neki veliki neuspjeh, ili kao gubitak voljene osobe, ili kao financijsku krizu i tako redom. Patnju je gotovo nemoguće ukloniti iz ljudskog života. Jedino što kršćanin može ali i mora jest ublažavati, a ne povećavati patnju svome bližnjemu i strpljivo nositi križeve svoje vlastite patnje.

Štoviše, život pravog vjernika bi se trebao sastojati i od trpljenja zbog Isusova evanđelja. U današnjem drugom misnom čitanju slušamo kako apostol Pavao potiče svog suradnika Timoteja: „Zlopati se zajedno sa mnom za Evanđelje.“ Drugim riječima: „Budi spreman nešto i pretrpjeti za Isusa Krista, za njegov nauk, za njegovo Evanđelje.“

Pavao to može s punim pravom pisati, govoriti i od drugih tražiti jer je sam puno pretrpio za Isusa. Ovo je njegova posljednja poslanica koju je napisao. Kad Pavao piše ove riječi, on se nalazi u zatvoru, okovan je kao kakav zločinac. Sluti da mu je smrt blizu. Ove su riječi zato u neku ruku i njegova oporuka. No Pavao ni u tim teškim trenucima ne gubi hrabrost, ne prepušta se očaju. Baš suprotno, on je pun snage i pouzdanja. Zato i potiče Timoteja da bude spreman na slično trpljenje zbog Evanđelja.

A patiti za Evanđelje ima smisla. Ta je patnja blagoslovljena. Ona donosi veliki plod. A takove patnje za evanđelje i zbog evanđelja ima i danas. Zar ne pati zbog Evanđelje svećenik koji cijeli život propovijeda, čitava sebe daje za svoje vjernike, a kod toga ne vidi nikakvog uspjeha svoga rada, čini mu se da su sve njegove riječi otišle u vjetar. Isto tako zar nije patnja za Evanđelje i razočaranje roditelja koji su htjeli svoje dijete odgojiti u vjeri i poštenju, ali im to nije pošlo za rukom; dapače, dijete im je pošlo potpuno krivim putem – putem droge ili kakvoga drugog zla.

Ne treba nas to čuditi. Jer sam nam je Isus rekao da ćemo u svijetu doživljavati neuspjehe, da ćemo trpjeti, da ćemo trebati nositi svoje križeve. A da bi mogli nositi te svoje križeve on nam daje ohrabrenje i pomoć. Njegovo preobraženje na gori, o čemu slušamo u današnjem evanđelju, veliki je podstrek da izdržimo sve svoje životne kušnje i križeve. Jer nakon ovog života čeka nas puno ljepši život u vječnost. Samo treba izdržati na ovome putu. Kad god nam je teško neka nam preobraženi Isus bude pred očima.

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!

Visiš na križu. Prikovali su te. Nećeš više sići s toga stupa između neba i zemlje. Peku te rane na tijelu. Trnova kruna ranjava ti glavu. U očima ti pliva krv. Rane na tvojim rukama i nogama takve su kao da su ti udovi probodeni usijanim gvožđem. A duša ti je more tuge, bola i beznađa. Oni što su ti sve to učinili stoje uz tvoj križ. Neće da odu, da te barem puste da sam umreš. Čekaju. Smiju se. Čak misle da imaju pravo i da je tvoje stanje očigledan dokaz za to; dokaz da je njihovo postupanje s tobom ispunjavanje najsvetije pravde, bogoslužje s kojim se mogu ponositi. I zato se smiju. Izruguje se, hule. A na te se, užasnije od svake tjelesne boli, svalio očaj zbog takve zlobe. Zar ima ljudi spremnih na takvu podlost? imaš li išta više zajedničkog s njma? Smije li čovjek čovjeka tako krvnički mučiti? Nasmrt mučiti lažju, podlošću, izdajom, licemjerstvom, i podmuklošću te se još graditi da ima pravo, glumiti nevina, pretvarati se u pravedna suca? I to Bog dopušta da se događa u njegovu svijetu? Gromki smijeh i hula neprijatelja da se slavodobitno prolama Božjim svijetom? O Gospode, naše bi srce puklo od bijesa i očaja. Kleli bismo neprijatelje i Boga. Zaurrali bismo i kao izbezumljeni trgali ruku s čavala da još jednom stisnemo šaku. A ti veliš: Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine. Neshvatljiv si, Isuse. Gdje je samo nastala ta riječ u tvojoj ispaćenoj i bolju razrovanoj duši?! Neshvatljiv si! Ti ljubiš i svoje neprijatelje. Preporučuješ ih i svome Ocu. Moliš za njih. O Gospode, ako nije grijehota reći: Ti ih ispričavaš najnevjerojatnijom isprikom što je ima - da nisu znali. Sve su oni znali. Samo sve nisu htjeli znati! A što ne želimo znati, to ipak znademo u nutrini srca. Ali, mi to mrzimo i ne damo da izroni na površinu svijesti. A ti kažeš, ne znaju što čine. Za jedno ipak nisu znali: za tvoju ljubav prema njima, jer za nju zna samo tko te i sam ljubi. Samo ljubav razumije poklonjenu ljubav. I nad mojim grijesima izgovori riječi praštanja neshvatljive ljubavi. I za me reci Ocu: oprosti mu, jer nije znao što je činio. Doduše, ja sam znao. Sve. Ali za tvoju ljubav ipak ne. Daj da se sjetim tvoje prve riječi na križu kad u Očenašu bez razmišljanja tvrdim da opraštam svojim dužnicima. O moj Bože na križu ljubavi, zaista ne znam je li mi itko što dužan što bih mu mogao oprostiti. No i za ovo mi treba tvoje snage da bih oprostio, od srca oprostio, onima u kojima moj ponos i moja sebičnost gledaju neprijatelja.

